

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 30

Utgitt 14 juli

1941

Innhold.

Side

Forordn. om forandring av kongelig resolusjon og Handelsdepartementets Instruks om kontroll og vraking av saltet sild	549
» om endring i forordning om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør.....	553
» om formues- og inntektsskatt til statskassen	554

Forordning. (Handelsdepartementet.)

7. juli.

Forandring av kongelig resolusjon av 28 juli 1937 og Handelsdepartementets Instruks (forskrifter) av samme dag om kontroll og vraking av saltet sild.

I.

Kongelig resolusjon av 28 juli 1937 om kontroll og vraking av saltet sild, VI, punkt 4, skal heretter lyde så:

For vraking av sild til innenlands konsum og for fornyet vraking betales de samme avgifter som nevnt under punktene 1—3. For frivillig vraking betales sånn avgift som Handelsdepartementet bestemmer. Avgiften for vraking av sild til innenlands konsum, fornyet og frivillig vraking betales forskuddsvis til den som forestår vrakingen.

II.

Følgende bestemmelser i Handelsdepartementets Instruks (forskrifter) for kontroll og vraking av saltet sild av 28 juli 1937 skal heretter lyde så:

§ 30. Under betegnelsen fetsild kommer bare sild, hvis rogn og melke ikke er utviklet eller er lite utviklet og som har ister eller tegn på ister, og som ikke er så småfallende at det går over 20—25 stk. av den på 1 kg.

Fetsild skal være fagmessig tilvirket i nye eller lyse (blanke) tønner, under anvendelse av passende nytt salt og lake av 25° styrke.

Det må påses at silden før den saltes i enhver henseende

7 juli. har vært omhyggelig behandlet og er helt frisk (uten bunnsmak) så den er vel egnet for formålet.

Garnsild må være tint av garnene ved inntrekningen og være fylt i kasser etter hvert. Denne behandling må være skjedd så omhyggelig og hurtig at silden er kommet i kassen før den er blitt stiv hvoretter kassene straks skal være plassert i rummet. For åpne båters vedkommende må silden være tilsvarende omhyggelig behandlet.

Landnotsild skal være låsstått og åtfri. Opptak må ikke skje under sånne forhold eller på sånn måte at sildens kvalitet skades.

Silden må ikke være trengt mer enn nødvendig og opptak skje med håver og med stor forsiktighet.

Snurpenotsild (ikke låsstått sild) tillates bare anvendt når den er av særlig fin kvalitet og er opptatt i små håver.

Notsild og snurpesild skal, såfremt den ikke blir levert umiddelbart til saltefartøy, straks være pakket i halvkasser og kassen må være overdekket.

All fetsild skal være fersknippet. Garnsild og snurpesild skal, hvis den inneholder skadelig åte, være fullganet. Under tilvirkingen må silden skjermes mot vind, sol og regn.

Fiskepakket fetsild skal sorteres etter streker som følger: (Samfengt) 0 4/6, I 6/8, II 8/10, III 10/12, IV 12/14, V 14/16, VI 17/20, VIII 20/25.

Sorteringen skal være så jevnt at der for V ikke er mer enn 10 %, og for V/VII ikke mer enn 20 % sild der faller utenom denne ramme. Sild der er mer enn 1 sild (for V/VII 2 sild) utenfor rammen må ikke forekomme.

Merkene skal være revet med streker på tønnens hals.

Den fiskepakkede tønne skal inneholde minst 70 kg ved forfangst- og sommerkvalitet, og for ister-, høst- og vintersild minst 75 kg.

Silden skal omhyggelig flolegges. Langstrakt og beskadiget (hodeløs) sild kastes ut.

Partier som bærer preg av ikke å være behandlet etter disse bestemmelser kan ikke godkjennes som god handelsvare, men kan, hvis feilene kan rettes, fremstilles til fornyet vraking etter § 15.

§ 31. Den skarpsaltede fetsild inndeles i følgende 5 hovedsorter:

1. Sommerfetsild (Kv. S.) er fetsild, fanget om sommeren før silden har fått holdbar ister og i det hele tatt før den er blitt holdbar vare. Silden skal være fet og vel-smakende.

2. Isterfetsild (Ister) er den fete, holdbare høstfangede kvalitetsvare (av notsild eller fin garnsild) med gjenomgående fast ister. Til denne må det stilles strenge krav både med hensyn til kvalitet og behandling. 7 juli.
3. Høstfetsild (Kv. H.) er den høstfangede holdbare sild med tegn på avfallende fettinnhold mot sporen og avtagende ister.
4. Vinterfetsild (Kv. V.) er en holdbar, men mindre fet sild. Sild som er langstrakt og med minimal ister og tilsvarende mer utviklet innmat skal overhodet ikke godtas som fetsild, men kan, hvis den er fanget før storsildsesongen begynner merkes «Norsk Vintersild» selv om den er større enn 8 stkr. pr. kg (se i øvrig § 29 II.)
5. Forfangstfetsild er sild fanget langs kysten etter vintersildfiskerienes slutt inntil silden blir av den kvalitet at den kan oppnå merket fetsild Kv.S. For å kunne bli godkjent som handelsvare skal silden være tilstrekkelig fet og velsmakende til å kunne anvendes som fetsild for hurtig konsum. Varen er altså ikke holdbar og kan bare få attest for at den er sund, frisk og velbehandlet ved besikten.

Den matjesbehandlede fetsild inndeles etter de samme regler som foran nevnt, men vrakes for øvrig ut fra sin egenart som matjesbehandlet og kan bare få attest for at varen er sunn, frisk og velbehandlet ved besikten.

§ 32. Eksportpakket skarpsaltet fetsild skal være ganet (eventuelt fullganet) i fersk tilstand og være fagmessig innlagt i 90, 100, 105 eller 110 kg's pakning med norsk flo og forholdsvis for pakning i $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{8}$ tønner.

Sommerfetsild og forfangstfetsild kan godtas i påpakket fiskepakning (ikke omlagt). I eventuell attest anføres at vekten er skjønnsmessig.

Forfangstfetsild kan også godtas i ikke salttrukken stand, når varen er velbehandlet, sunn og frisk ved besikten. For fetsild beregnet på innenlands konsum gjelder dette også Kv.S. når silden leveres i fiskepakning eller påpakket fiskepakning.

Fetsild av størrelse inntil 8 stkr. pr. kg kan sorteres med en variasjon av inntil 100 sild pr. tønne eller 1 sild pr. kg. For øvrig kan varieres som følger: $\frac{4}{5}$, $\frac{5}{6}$, $\frac{6}{7}$, $\frac{7}{8}$, $\frac{8}{10}$, $\frac{10}{12}$, $\frac{12}{14}$, $\frac{14}{16}$, $\frac{16}{18}$, $\frac{18}{20}$ og $\frac{20}{25}$ stykker pr. kg (eller $\frac{8}{9}$, $\frac{9}{11}$, $\frac{11}{13}$, $\frac{13}{15}$, $\frac{15}{17}$, $\frac{17}{20}$ og $\frac{20}{25}$).

§ 33, punkt 3. Kvalitetsbetegnelse som følger:

Landnotsild og tilsvarende kvalitet av snurpenotsild betegnes med «Not», garnsild og snurpenotsild ellers med «Garn».

7 juli. § 47. Silden skal være merket som for eksportvare bestemt.

Fiskepakket sild merkes med den garanterte minimumsvekt.

§ 52. Saltsild som selges til innenlands konsum skal være underkastet vraking.

Vrakingen foretas senest når silden leveres fra grossistens (eksportørens) lager til detaljist (eller forbruker). Sild som selges direkte fra tilvirker til detaljist eller forbruker skal være vraket før den utbys til salg.

I forbindelse med begjæring om innenlands vraking underskriver rekvirenten en tilsvarende erklæring som ved eksportvraking, på dertil anordnet skjema.

§ 53. Fiskeridirektøren gir nærmere regler for vraking av saltsild i emballasje som ikke inngår under tønneloven og for emballasjen (småemballasje).

§ 54. Forfangstfetsild kan ikke gis vrakerstempel etter 31 august.

§ 55. Vrakingen skjer etter samme regler som for eksportvraking. Ved fetsild må alle tønner slås opp og ved fiskepakning skal minst 5 % veies. Der legges vekt på å konstatere at sorteringen er jevn hele tønningen igjennom.

§ 56. Vrakermerket påstemples etter reglene for eksportvraking.

Ved fetsild anvendes bare løvemerket.

Ved siden av vrakermerket skal vrakeren på tønnens bunn og hals, med rivjern eller blåblyant, tydelig anføre datum for vrakingen.

§ 57. Sild som er fremstillet til vraking, men ikke kan godkjennes som god handelsvare skal, hvis feilene ikke kan rettes behandles etter reglene i § 49.

For fetsild gjelder dette ved betydelige feil, f. eks. gul (harsk), sur (syrlig) eller på annen måte bedervet, sterkt fettskutt, bukløs, søndersild osv.

Partier med mindre feil, såsom lett fettskutt, hodeløs, buksvak, mørk ved benet, sterkt sjonet, blast utseende og lignende kan med Fiskeridirektørens samtykke av vrakeren tillates omsatt (eksportert) som sekunda, hvis han allikevel finner varen vel egnet til menneskeføde.

Silden merkes etter kvaliteten «Sekunda sommersild» eller «Sekunda høstsild». Betegnelsen «fetsild» må ikke anvendes hverken som merke eller ved omsetning.

§ 61. For frivillig vraking etter § 58 og for besikt etter § 59 betales den samme avgift som ved utførsel av saltsild bestemt.

For frivillig vraking av islandssild etter § 60 betales 10 øre 7 juli. pr. heltønne eller pr. 2½ tønner.

Disse avgifter betales forskuddsvis til den som forestår vrakingen.

III.

Instruksens §§ 52—57 gis som overskrift:

«Vraking av sild beregnet for konsum innenlands» og

Instruksens §§ 52—57 gis som overskrift:

IV.

Denne forordning trer i kraft fra 15 juli 1941. Fra samme tid oppheves Handelsdepartementets forordning av 27 februar 1941 om tillegg til «Instruks for kontroll og vraking av saltet sild» av 28 juli 1937.

Forordning om endring i forordning av 27 mars 1941 om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør.

Forordning av 27 mars 1941 om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør § 1 skal lyde så:

Oppløsning av arbeidsforhold mellom arbeidsgivere og arbeidstakere (arbeidere og funksjonærer) i nedennevnte ervervsgrener og bedrifter trenger samtykke av den offentlige arbeidsformidling for å være gyldig.

Disse ervervsgrener og bedrifter er:

1. Aluminiumsverker (smelteverker og bedrifter for videre forarbeiding).
2. Bergverksdrift (malmutvinning, smelteverker m. v.).
3. Bygge- og anleggsarbeid, herunder anlegg og vedlikehold av offentlige veier, jernbaner og havner.
4. Den tyske forsvarsmakts bedrifter.
5. Fiskegarnfabrikker.
6. Garverier med mer enn 10 arbeidstakere.
7. Kjemiske fabrikker.
8. Lærfabrikker med mer enn 10 arbeidstakere.
9. Radio- og telefonindustri (herunder kabelindustri og elektrooptisk industri).
10. Reperbaner.
11. Sementfabrikker.
12. Sekkefabrikker.
13. Skipsfart.
14. Skipsverfter (metall- og treskipsverfter).
15. Skofabrikker med mer enn 20 arbeidstakere.
16. Spinnerier.

- 9 juli. 17. Stål- og jernstøperier (herunder jernlegeringsverker).
 18. Taufabrikker.
 19. Våpen- og ammunisjonsfabrikker, (herunder flymotor-reparasjonsverksteder).
 20. Verktøy- og maskinfabrikker.

Oslo 9 juli 1941.

Sosialdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

- 12 juli. **Forordning** om formues- og inntektsskatt til statskassen for budsjett-terminen 1 juli 1941—30 juni 1942.

A.

§ 1. For budsjett-terminen fra 1 juli 1940—30 juni 1941 erlegges skatt til staten etter følgende regler:

I. Av innenlandske aksjeselskaper og dermed likestilte innenlandske selskaper (lov av 13 juli 1921 § 8):

- a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
- b. Inntektsskatt med 15 pst. av selskapets hele inntekt i tilfelle med sånt fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7, 1ste ledd.
- c. Fondsskatt med 7 pst. av den del av selskapets inntekt som ikke tildeles aksjonærene (parthaverne) som utbytte, i tilfelle med sånt fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7, 2net ledd.

II. A. Av sparebanker samt forbruks- og innkjøpsforeninger (landsskattelovens § 52, byskattelovens § 42):

- a. Formuesskatt, idet formuen ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 2:

Av formuens første kr. 10 000 kr. 0,30 av hvert tusen kr.

—	neste	»	40 000	»	0,50	—
—	—	»	50 000	»	1	—
—	—	»	50 000	»	1,50	—
—	—	»	50 000	»	2	—
—	—	»	100 000	»	2,50	—
—	—	»	200 000	»	3	—
—	—	»	500 000	»	3,50	—
—	—	»	1 000 000	»	4	—
—	—	»	2 000 000	»	5	—
—	—	»	overskytende beløp	»	6	—

- b. Inntektsskatt, idet inntekten ansettes overensstemmende 12 juli, med lov av 13 juli 1921 § 3 og skatten beregnes av inntektens antatte beløp:

av de første kr.	4 000	6,2	pst.
av de neste »	4 000	9,3	»
—»— 900 »	4 000	12,3	»
—»— 000 »	6 000	15,4	»
—»— 000 »	7 000	18,4	»
—»— 000 »	10 000	21,4	»
—»— 000 »	15 000	24,5	»
—»— 000 »	20 000	27,5	»
—»— 000 »	20 000	30,6	»
—»— 000 »	20 000	33,6	»
—»— 000 »	30 000	36,6	»
—»— 000 »	30 000	39,7	»
—»— 000 »	30 000	42,7	»
—»— 000 »	50 000	45,8	»
av det overskytende beløp	48,8		»

II. B. Av boligselskaper som går inn under § 8, annet ledds annet punktum i lov av 13 juli 1921 (tilleggslov av 24 februar 1939):

- a. Formuesskatt med 2 av hvert tusen.
b. Inntektsskatt med 13 pst. av inntektens antatte beløp.

III. Av gjensidige livsforsikringsselskaper:

- a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
b. Inntektsskatt med 25 pst. av inntektens antatte beløp, dog således, at det bare svares 15 pst. skatt av den del av inntekten som avsettes til sikkerhetsfond, inntil fondet har nådd grenseverdien; jfr. lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 nr. 1 § 79.

IV. Av i utlandet hjemmehørende aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper unntatt forsikringsselskaper:

- a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
b. Inntektsskatt med 25 pst. av inntektens antatte beløp.

V. Av i utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aksjeselskap og dermed likestilt selskap (med unntak av utenrikske tjenestemenn som er norske statsborgere, for så vidt de i henhold til lov av 13 juli 1921 § 5, jfr. tilleggslov av 14 juli 1922, lignes særskilt):

Inntektsskatt med 25 pst. av inntektens antatte beløp.

VI. Av andre skattepliktige:

- a. Formuesskatt: som etter II a.
b. Inntektsskatt: Av inntektens skattbare beløp bestemt etter reglene i § 7 erlegges:

12 juli.	av de første kr.	3 000	3,4	pst.
	av de neste »	3 000	7,4	»
	—»— »	3 000	11,4	»
	—»— »	5 000	15,4	»
	—»— »	6 000	19,0	»
	—»— »	8 000	21,8	»
	—»— »	10 000	24,6	»
	—»— »	12 000	27,4	»
	—»— »	15 000	30,2	»
	—»— »	20 000	33,1	»
	—»— »	30 000	36,1	»
	—»— »	30 000	39,8	»
12 juli.	—»— »	30 000	42,7	»
	—»— »	50 000	45,1	»
juli 1941	—»— »	50 000	48,5	»
	—»— »	50 000	51,5	»
	—»— »	50 000	54,2	»
	—»— »	50 000	56,5	»
	—»— »	50 000	58,5	»
	av det overskytende beløp	60,0		»

§ 2. Enhver som etter de alminnelige skattelover for landet og for byene av 18 august 1911 plikter å svare kommuneskatt, er med de unntak, som følger av nedenstående regler, pliktig til å svare skatt til staten av sin formue og inntekt. Dog skal fylkes-, herreds- og bykommuner helt være fritatt for sånn skatt til staten; herredskommuner imidlertid med det unntak, som følger av lov av 22 februar 1921 § 27, jfr. §§ 36, 45 og 48. Når familiestiftelser og andre formuesmasser etter landskattelovens § 27, byskattelovens § 22, ilignes formuesskatt til kommunen, blir de også å iligne formuesskatt til staten.

Likeledes er den som ikke har bopel i riket, men nyter lønn av den norske stat, skattepliktig av den inntekt, han således oppebærer. Av utenrikske tjenstemenns lønninger blir skatt dog bare å erlegge i den utstrekning som er fastsatt i særskilt forskrift.

Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl ilignes skatt til staten av formue og inntekt.

§ 3. Med hensyn til stedet for skattskrivningen gjelder følgende bestemmelser:

a. Enhver skattepliktig skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende etter bestemmelsene i landskattelovens §§ 20, 21, 23 og 24, byskattelovens §§ 15, 16, 18 og 19 blir å iligne kommuneskatt. I dette distrikt medtas ved statskattskrivningen formue og inntekt, som skattlegges etter

bestemmelsene i landskattelovens §§ 18 og 19, byskatte- 12 juli.
lovens §§ 13 og 14 (jfr. de nevnte lovers §§ 82 og 75,
begges tredje ledd). De i landskattelovens § 23, byskatte-
lovens § 18, begges annet ledd, omhandlede skattepliktige
skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende selskaps
kontor er, eller hvor bestyrelsen foregår. Selskap eller
samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød
eller øl skattlegges i det distrikt, hvor kontoret (hoved-
kontoret) er, eller hvor bestyrelsen foregår.

b. Har noen som av den norske stat oppebærer lønn, hvor-
av han er skattepliktig, tatt opphold i utlandet, skatt-
skrives han i Oslo skattedistrikt. Ved ligningen i dette
distrikt medtas for utenrikske tjenestemenn, som er
norske statsborgere, også formue i og inntekt av aksjer,
hvorfor vedkommende lignes særskilt.

c. Oppstår det tvist om, i hvilket distrikt en person skal
skattskrives, avgjøres saken av vedkommende regjerings-
departement.

d. Når noen er ilignet statsskatt i et annet distrikt enn det,
hvor skattskrivningen etter foranstående regler rettelig
skulle skje, kan han ikke forlange seg fritatt for skattens
erleggelse, med mindre den pågjeldende formue eller inn-
tekt tillike er ilignet statsskatt i det rette distrikt. Der-
imot kan han i sånt tilfelle ved henvendelse til vedkom-
mende regjeringsdepartement kreve skatten omberegnet,
hvis den godtgjøres å være fremkommet ved feilaktige
ligningsansettelser eller å være uriktig av andre grunner.

§ 4. Formuer under kr. 5 000 er skattefri. Formuer på
kr. 5 000 og derover, men under kr. 20 000, tilhørende skatte-
pliktige som etter § 7 tilkommer skattefritt fradrag ved inn-
tektsansettelsen, blir bare å skattlegge for så vidt skatt-
yterens inntekt ifølge bestemmelsene i §§ 5 og 7 er stor nok
til, at han derav skal svare skatt. Formuer på kr. 20 000 og
derover blir alltid å skattlegge. Formuen avrundes nedad til
det nærmeste med 1 000 delelige antall kroner.

§ 5.inntekter under kr. 2 000 er skattefri. Skattepliktig
som etter § 7 intet skattefritt fradrag gis, blir dog å iligne
skatt, når inntekten utgjør minst kr. 1 000.

I utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aksjeselskap
og dermed likestilt selskap (§ 1 V) ilignes skatt, når inntekten
— ansatt underrett for samtlige aksjonærer eller i tilfelle ved
særskilt ligning — utgjør minst kr. 100.

Inntekten avrundes nedad til det nærmeste med 100 dele-
lige antall kroner.

§ 6. Det fremkomne skattebeløp blir å avrunde således
at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre for-
høyes til det nærmeste antall hele kroner.

12. juli. § 7. Ved ansettelsen til skatt av de i § 1 VI omhandlede skattepliktige følges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68. Av inntekten er skattefritt i 1ste klasse kr. 900, i 2den klasse kr. 1 400, i 3dje klasse kr. 1 800, i 4de klasse kr. 2 200, i 5te klasse kr. 2 600, i 6te klasse kr. 3 000, i 7de klasse kr. 3 400 og i 8de klasse kr. 3 800.

Har noen større forsørgelsesbyrde enn det utkreves for å bringe ham opp i 8de klasse, forhøyes det til hans inntekt svarende skattefrie beløp i 8de klasse med kr. 400 for hver overskytende forsørget person.

Skattepliktige selskaper og innretninger, skattepliktige utlendinger (landskattelovens § 15, byskattelovens § 10, bokstav b og c og lov av 13 juli 1921 § 5) samt personer som av den norske stat oppebærer lønn, men som ikke har fast bopel her i riket, gis intet skattefritt fradrag. Har de sistnevnte personer måttet ta opphold i utlandet som følge av sin stilling i den norske stats tjeneste, blir de dog å henregne til en av klassene 1—8 etter det antall personer som de har å forsørge.

Dødsboer henføres til den avdødes skatteklasse.

§ 8. I øvrig blir skatten å utligne etter de gjeldende skattelover, derunder lov av 13 juli 1921 om beskatning til staten av aksjeselskaper og aksjonærer.

B.

Til de skattebeløp som fremkommer etter forskriftene i avsnitt A § 1 oppkreves tillegg etter følgende regler:

§ 1.

1. For skattepliktige som går inn under denne forordnings avdeling A § 1 I utgjør tillegget 30 % av skatten av inntekt (selskapsskatten, ikke fondsskatten).
2. For skattepliktige som går inn under denne forordnings avdeling A § 1 II—IV utgjør tillegget 20 % av statskatten av inntekt. Skattepliktige som går inn under V er fritatt for å erlegge tilleggsskatt.
3. For andre skattepliktige (denne forordnings avdeling A § 1 VI) utgjør tillegget:

- a. I klasse 0 og 1: 30 pst. av statsskatten av inntekt.
- b. I klasse 2: 25 pst. av statsskatten av inntekt.
- c. I klasse 3: 20 pst. av statsskatten av inntekt.
- d. I klasse 4: 15 pst. av statsskatten av inntekt.
- e. I klasse 5 og høyere skatteklasse: 10 pst. av statskatten av inntekt.

§ 2. Avrundingsregelen i avsnitt A § 6 gjelder for utregningen av det samlede skattebeløp, tillegget iberegnet.

C.

7 juli.

Dersom den særskilte skatt til stat og kommune av inntekt og formue, herunder innskuddsskatt og alderstrygdavgift, etter endelig ligning for noen skattepliktig på noe trinn av den skattbare inntekt ved statsskatteligningen overstiger 90 pst. av inntekten, blir etter søknad den ilignede statsskatt av inntekt å nedsette, i tilfelle å frafalle, i den utstrekning den overstiger nevnte grense. Ved beregningen blir inntektskatt til kommunen, innskuddsskatt, alderstrygdavgift og formuesskatt å fordele forholdsmessig på den hele skattbare inntekt.

Søknad som her nevnt inngis til og avgjøres av Riksskattestyret.

Denne bestemmelse gjelder bare for skattepliktige som går inn under denne forordnings avdeling A § 1 VI (andre skattepliktige).

Oslo 12 juli 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

30 juni.

I den ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (i henhold til lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933) utferdigede instruks for helseråd, politi og tollvesenets tjenestemenn gis § 15 følgende tillegg som tredje, fjerde og femte ledd.

For visse vareslag kan departementet bestemme at tollvesenet skal gi helserådet skriftlig melding om at varene foreligger til innførsel, og holde dem tilkalle til helserådet har fått anledning til å undersøke, om de fylder kravene etter næringsmiddeloven og forskriftene.

I tilknytning til meldeplikten kan departementet bestemme at vareieren eller varemottakeren skal levere en av varens tilvirker eller avsender utfordig.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.